

[Startsida](#)[Kontakt](#)[Predikoarkiv](#)

Guds himmelrike måste predikas

Matt 9:37-10:7

Min pappa har arbetat som bonde under större delen av sitt liv. Det är ett hårt arbete där man gör allt man kan för att få de sådda grödorna att växa och ge en riklig skörd. Ständigt följer man väderleksrapporterna för att få reda på om det kommer något välbehövligt regn, eller om man ska oroa sig för annalkande stormar. I Nebraska i USA där min pappa bor händer det att stora hagelstormar krossar skörden bara veckor eller dagar innan man skulle börjat skörda. Att stå och titta ut över fälten i augusti, när majsplantorna sträcker sig mot skyn ger en känsla av tillfredsställelse, men de drygt meterhög växterna är också en pockande uppmaning till arbete. Skörden är klar och nu behövs det skördearbetare som ser till så att plantorna inte vissnar, eller blir angripna av skadedjur. Vi som är stadsbor kanske inte alltid har så lätt för att relatera till Bibelns lantliga bildspråk, men du kanske har krukväxter som du vårdar och hoppas att de en dag ska blomma, och med en explosion av färg och doft ska belöna dig för det hårda arbete du lagt ner.

I dagens text ser Jesus på de folkskaror som samlats för att söka hans hjälp, för att bli botade från sina sjukdomar och krämpor, och säger till sina lärjungar: ”Skörden är stor”. Vad menade Jesus med det? Vilka var det han syftade på när han beskrev människor som en skörd, redo att samlas in? Man skulle kunna tänka sig att Jesus bara syftar på de människor som söker hans hjälp i vers 36, men fortsättningen av vår text, när vår Frälsare sänder ut sina lärjungar åt olika håll för att predika, visar att även de som inte aktivt sökte Kristus hörde till den stora skörden. Skörden består nämligen i alla de människor för vilka Jesus kommit till världen. Han har ett budskap till dem, ett viktigt budskap som kan förändra deras tillvaro – ”Himmelriket är nu här”. På andra ställen i Bibeln får vi reda på för vilka människor Jesus kom till jorden. I det kanske mest kända av alla bibelställen (Joh 3:16) står det: ”Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde son...” Jesus kom för hela världens skull. Skörden är de människor som är i behov av att höra det budskap Jesus har kommit för att förkunna. Skörden är de syndare som är i behov av förlåtelse för sina synder.

Men är det självklart att ”Skörden är stor”? Varför var skörden så stor? Det enklaste svaret är förstås att alla människor är syndare, som inte klarar av att följa Guds lag, och så är det, det vet vi av Bibelns undervisning. Men det finns också andra skäl till att skörden är så stor. I vers 36 står det att Jesus ”förbarmade sig över [folkskarorna], eftersom de var rivna och slagna, som får utan herde.” Under Jesu tid vet vi att det fanns många religiösa ledare, det fanns t.o.m. flera olika ”samfund”, med olika uppfattningar om vad som var Guds vilja. De mest kända är fariséerna och sadducéerna – två religiösa grupperingar som hade olika förkunnelse. När Paulus stod inför Stora Rådet, anklagad för att ha predikat evangeliet, lyckades han komma undan en omedelbar dom genom att säga att han trodde på de dödas uppståndelse. Det gjorde att fariséerna plötsligt började försvara honom, medan sadducéerna angrep honom ännu hårdare. De dödas uppståndelse var nämligen en av de punkter där dessa två ”samfund” var oense. Det fanns alltså olika religiösa ledare på Jesu tid, men det de hade att erbjuda folket kunde inte stilla människornas törst efter tröst och förlåtelse, trots att Herren säger, ”Trösta, trösta mitt folk” (Jes 40:1). Dessa präster och predikanter kunde bara, i fariséernas fall, erbjuda ytterligare regler att följa utöver det gamla förbundets lagar, eller, i sadducéernas fall, den osäkerhet som följer av bibelförnekelse. Precis som en hjord får som saknar en herde som beskyddar dem från vargar och andra rovdjur blir kroppsligt skadade eller dödade, precis så kan en samling troende som saknar en god herde falla offer för andliga vargar som skadar eller t.o.m. dödar församlingsmedlemmarna andligt. En av anledningarna till att skörden var så stor på Jesu tid, var att folket hade andliga ledare som inte predikade Guds ord rent och klart, ledare som inte skötte sitt uppdrag, ledare som t.o.m. avvisade och lät döda kyrkans Herre.

Är det bättre idag? Å ena sidan kan vi ju säga att till skillnad från den tid som beskrivs i vår text idag så har det kristna budskapet gått ut. Snart sagt alla i vårt land har hört talas om Jesus Kristus. Å andra sidan måste vi säga att även idag finns det en mängd olika religiösa grupperingar, både kristna kyrkor och andra religioner, och även idag kan vi se att människor är ”rivna och slagna, som får utan herde”. Det finns en oerhörd uppsjö av religiösa ledare som vill hjälpa dig att komma i balans, finna frid kanske de t.o.m. säger att de vill visa dig till Kristus, men tyvärr har de flesta inte så mycket att erbjuda. De berättar inte om syndernas förlåtelse som är alldeles gratis, de berättar inte om att Jesus betalat vår skuld inför Gud, de berättar inte om att himmelrikets portar står öppna för dig tack vare det Jesus gjort. Därför måste vi när vi ser på vår samtid säga som Jesus sa: ”Skörden är stor”.

Om det nu är så att skörden är stor måste vi som är kristna fråga oss, vad ska vi göra åt det? Jesus har inte oväntat svar på den frågan i dagens text. Det första han säger är: ”Be därför skördens Herre om arbetare”. Precis som växter som är redo för skörd, behöver skördearbetare som samlar in dem och lägger dem i ladorna, precis så behövde dessa ”rivna och slagna” människor, som utgjorde en mänsklig skörd, andliga skördearbetare som predikade för dem och på så sätt samlade in dem i Guds lada. Jesus pekar också på kontrasten mellan den stora skörden och den stora bristen på arbetare. Behovet var enormt, men vem skulle göra jobbet? Har vi inte samma problem idag? Det talas om ett uppvaknat andligt intresse i Sverige. Trots vår höga levnadsstandard känner sig människor inte lyckliga, det är något som fattas. Det finns miljoner svenskar som behöver höra om förlåtelse och frid, men vem ska göra jobbet? Jesu uppmaning att be Gud om fler arbetare är mycket aktuell även idag. Glöm inte det i era dagliga böner till vår Herre. Glöm inte att be honom om människor som vill predika evangeliet för människor. Be om missionärer som är villiga att resa långt bort, till för dem främmande länder och kulturer, för att berätta om Guds väldiga gärningar, om frälsning av nåd allena. Men be också om arbetare som är villiga att utföra det uppdraget här hemma i Sverige. Be om att någon ska tala om för din granne, dina arbetskamrater och dina familjemedlemmar och släktingar (om de inte är troende) att deras syndaskuld betalades av Guds son på korset. Be också för dem som är nära, be för deras frälsning. Och när du gör det, var beredd på att du kan bli ditt eget bönesvar.

Visst är det intressant att Jesus i vers 38 uppmanar lärjungarna att be Gud om människor som kan predika det goda budskapet, och redan i vers 5 i kapitel 10 får vi reda på att Jesus sände ut just de lärjungarna för att utföra uppdraget. Vi vet inte om lärjungarna hann be till Gud efter Jesu uppmaning och innan de själva blev utsända som skördearbetare, men det är tydligt att de fick ett dubbelt uppdrag: dels att be Gud skicka arbetare, och dels blev de själva skördearbetare. Så kan det även bli för dig! När du följer Jesu uppmaning att be Gud om fler som förkunnar hans budskap kan resultatet bli att han sänder dig. När du ber för att någon ska predika evangelium för din goda vän kanske Gud ser att ingen är bättre lämpad än du själv.

Det kanske känns som en skrämmande tanke, men då är det viktigt att komma ihåg att Jesus inte bara ger ett uppdrag utan att också stå för den nödvändiga utrustning som behövs för att utföra uppdraget. För det första ger han, till alla dem han sänder ut, det evangelium som har kraft att verka tro i människors hjärtan. Han undervisade sina lärjungar grundligt innan han skickade dem att predika himmelrikets ankomst. Han har också undervisat dig, kanske med hjälp av kristendomsskolelärare, kanske med hjälp av dina föräldrar eller andra vuxna, eller en kristen vän, eller direkt genom sitt ord när du läst det, eller genom församlingens förkunnelse i gudstjänst och bibelstudier. Evangelium är det enda som är nödvändigt när vi skickas ut av Jesus, allt annat kan ersättas och kompenseras för.

Kristus ger också andra gåvor, annan utrustning till sina arbetare. I dagens text läser vi att apostlarna fick särskilda gåvor. Han ”gav dem makt att driva ut orena andar och att bota alla slags sjukdomar och krämpor”. Dessa nådegåvor var dels en välsignelse för de människor Jesus beskrev som ”rivna och slagna”, apostlarna kunde lindra deras kroppsliga nöd, och dels ett tecken på att deras Herre verkligen var mäktig och att hans

undervisning var sann. Du kanske inte har apostlarnas särskilda gåvor, som Paulus kallar apostlarnas kännetecken (2 Kor 12:12), men vilka gåvor du inte har är inte det viktiga. Det viktiga är att du ser de gåvor du har och använder dem i Jesu tjänst. Du kanske har många vänner och bekanta – då har Gud gett dig många möjligheter att vittna. Du kanske har bra hand med barn – då passar du bra som lärare i kristendomsskolan. Du kanske har egna barn – då har Gud gett dig ett viktigt uppdrag att sörja för att de lär känna evangeliet. Du kanske har gott om pengar – då har Gud gett dig möjligheten att bidra extra mycket ekonomiskt till att hans uppdrag utförs. Vi har alla utrustats med olika gåvor att använda när vi nu blivit utsända i världen av vår Herre och Frälsare, Jesus.

Kristus ger i dagens text i uppdrag till sina apostlar att predika att: ”Himmelriket är nu här”. När jag hör ordet ’himmelriket’ tänker jag på det himmelska hemmet, på det ställe vid Guds sida dit alla vi som är troende får komma när vi dör. Men Jesus använder ordet himmelriket också på ett annat sätt när han talar med människor. När Jesus berättar liknelser handlar de ofta om just himmelriket (i Mark och Luk ofta ”Guds rike”). Himmelriket liknas vid ett senapskorn, vid god säd som såningsmannen sår ut, vid en skatt gömd i en åker, vid en fisknot som fiskarna lägger ut, o.s.v. Jesus kan t.o.m. säga till fariséerna att himmelriket **finns mitt ibland dem**. Av detta förstår vi att Jesus inte menar det rike där bara troende renade från sin synd kan stå inför tronen. Istället talar Jesus här om Guds aktivitet bland människor. När vi läser Bibeln ser vi att Gud aldrig varit någon ointresserad, avlägsen och passiv skapargud utan lust och/eller makt att hjälpa (som deisterna hävdar). I Bibeln uppenbarar sig en Gud som genom hela historien ingripit i människors liv av kärlek till oss och för att se till att hans frälsningsplan skulle bli verklighet. Guds aktivitet bland människorna startar inte i.o.m. Jesu ankomst. Men Guds aktivitet, ’himmelriket’, är tydligare än någonsin tidigare när Gud själv går på jorden som sann människa och undervisar syndare om frälsningen.

När vi läser dagens text kanske vi förvånas över de restriktioner Jesus ger till sina lärjungar. Han säger ”Gå inte in på hedningarnas område eller in i någon samaritisk stad”. Vill inte Jesus, som vi tidigare sett är hela världens frälsare, att alla ska få höra det glada budskapet? När vi ställs inför den frågan måste vi komma ihåg att detta är relativt tidigt under Jesu verksamhet. Även Jesus själv poängterar ibland (Mark 7:24-30, den grekiska kvinnan, ”barnen och hundarna”) att hans uppdrag är att först söka upp de förlorade fåren av Israels hus. Men efter Jesu uppståndelse, i den stora missionsbefallningen, ger han i uppdrag åt lärjungarna och indirekt till hela den kristna kyrkan att ”gå ut och göra alla folk till lärjungar” (Mt 28:19). Lärjungarna fick i dagens text ett uppdrag som var begränsat i omfattning. Vi har, i den stora missionsbefallningen, ett uppdrag som är obegränsat till sin omfattning. När du lär känna en ny person behöver du aldrig fundera på om just den här människan är en av dem Jesus vill att du ska vittna för. Du kan alltid vara säker på att Jesus dog för också den människa du just då ser i ögonen, att han led för just dennes fel, brister och synder och att han gav dig i uppdrag att predika om himmelriket – om Guds frälsningsverk – för just den här syndaren.

Vi har talat om att skörden är stor också idag. Sanningen är den att skörden är så stor att alla präster och pastorer i Sverige tillsammans inte har någon chans att nå alla dem som behöver höra evangelium, om inte dessa människor självmant kommer till kyrkan. Jag tror du håller med mig om jag påstår att sannolikheten för att svenska folket på eget initiativ ska återvända till kyrkbänken inte är särskilt stor. Det är där dina böner kommer in. Vi behöver fler arbetare. Be skördens Herre om fler arbetare. Dessutom gäller i den nytestamentliga kyrkan något vi kallar för det allmänna prästadömet. Även om vi kallar en pastor att hålla gudstjänster och bibelstudier betyder det aldrig att vi själva inte har rätten och skyldigheten att predika evangeliet. Det uppdrag vi läste om i dagens text gavs till 12 män för 2000 år sedan. Den stora missionsbefallningen gavs till dig och till mig. Be den Helige Ande om styrka och kraft att verka där du är, bland de människor där Gud placerat dig som ett ljus i mörkret.

Amen!

Peter Öhman

[startside](#) | [upp](#) | [predikoarkiv](#) | [skriv ut](#)

© *HL 17 januari 2007*